

Nejvyšší soud

prostřednictvím

Okresního soudu
v Českém Krumlově

ke sp. zn. 4 T 93/2020

Podle § 265d odst. 1 písm. a) trestního řádu a ve lhůtě uvedené v § 265e odst. 1 trestního řádu podávám v neprospěch obviněného

E. B., nar. *** v ***, trvale bytem ***,

dovolání

proti usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 31. 8. 2020 sp. zn. 3 To 475/2020, kterým byla podle § 148 odst. 1 písm. c) trestního řádu zamítnuta stížnost okresní státní zástupkyně v Českém Krumlově podaná proti usnesení Okresního soudu v Českém Krumlově ze dne 16. 7. 2020 sp. zn. 4 T 93/2020, jímž bylo podle § 188 odst. 1 písm. c) trestního řádu a § 172 odst. 1 písm. e) trestního řádu trestní stíhání obviněného zastaveno,

a to z důvodu uvedeného v § 265b odst. 1 písm. l) trestního řádu s odkazem na dovolací důvody uvedené v § 265b odst. 1 písm. f) a g) trestního řádu, neboť napadeným usnesením bylo rozhodnuto o zamítnutí řádného opravného prostředku proti usnesení uvedenému v § 265a odst. 2 písm. c) trestního řádu, přestože v řízení mu předcházejícím bylo rozhodnuto o zastavení trestního stíhání, aniž byly splněny podmínky pro takové rozhodnutí, a toto rozhodnutí spočívalo na nesprávném právním posouzení skutku.

Odůvodnění:

1. Dne 23. 6. 2020 podala okresní státní zástupkyně v Českém Krumlově na obviněného E. B. obžalobu sp. zn. ZT 144/2019, a to pro skutek kvalifikovaný jako zločin¹ opilství podle § 360 odst. 1 trestního zákoníku, jehož základem byly kvazidelikty těžkého ublížení na zdraví podle § 145 odst. 1 trestního zákoníku a výtržnictví podle § 358 odst. 1 trestního zákoníku. Obviněný se jich měl dopustit tím, že

*„přestože je dlouhodobým uživatelem alkoholu a byl si vědom jeho účinků, dne 4. 8. 2019 v době od 00:00 hod. do 00:50 hod. na parkovišti u B. M. v K., ul. L. čp. ***, okr. Č. K., poté co po požití většího množství alkoholu, které ve spojení s duševní poruchou, a to kognitivně mnestickým deficitem, o jehož přítomnosti však*

¹ V obžalobě bylo nesprávně uvedeno „přečin“.

*v té době nevěděl, se u něho rozvinul psychotický stav v podobě halucinózy, v jejímž důsledku byly jeho rozpoznávací schopnosti sníženy měrou podstatnou a schopnosti ovládací vymizelé, nejprve opakovaně přistoupil k zaparkovanému N. tov. zn. D., rz: *** (***), bouchal na jeho dveře a po řidiči, poškozeném S. K., nar. ***, st. příslušnost***, požadoval, aby propustil dívku, o které se domníval, že se nachází uvnitř kabiny jeho vozu, kdy poškozený jej nechal i nahlédnout dovnitř vozu, aby se přesvědčil, že je zde sám, a následně, když potřetí přistoupil k vozidlu poškozeného s žádostí o propuštění dívky, a poškozený z vozu vystoupil, aby mu opět umožnil nahlédnout dovnitř, jej ihned po vystoupení z vozidla z bezprostřední blízkosti udeřil jedním úderem pěstí, v níž svíral nůž o délce 21,5 cm s čepelí o délce 12 cm do břicha a způsobil mu bodnořeznou ránu břicha lokalizovanou vlevo od pupku délky 2 – 5 cm s výhřezem omenta a poškozující tenké střevo v délce 1 cm, které si vyžádalo urgentní operativní ošetření v Nemocnici Č. B. s následnou hospitalizací do 9. 8. 2019 a léčením v trvání asi 4 týdnů.“*

2. Okresní soud v Českém Krumlově dospěl v rámci předběžného projednání obžaloby k závěru o nepřičetnosti obviněného ve smyslu § 26 trestního zákoníku a usnesením ze dne 16. 7. 2020 sp. zn. 4 T 93/2020 jeho trestní stíhání podle § 188 odst. 1 písm. c) a § 172 odst. 1 písm. e) trestního řádu zastavil. Proti tomuto usnesení podala okresní státní zástupkyně v Českém Krumlově stížnost, o níž rozhodl Krajský soud v Českých Budějovicích nyní napadeným usnesením ze dne 31. 8. 2020 sp. zn. 3 To 475/2020 tak, že ji podle § 148 odst. 1 písm. c) trestního řádu zamítl.

3. Oba soudy v rámci odůvodnění svých rozhodnutí akcentovaly zejména závěry znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a navazující vyjádření znalkyň MUDr. L. F. a Mgr. L. P., které se na jeho zpracování podílely. V tomto ohledu soudy ve vztahu k možnosti (resp. nemožnosti) posoudit jednání obviněného jako zločin opilství podle § 360 odst. 1 trestního zákoníku mj. konstatovaly, že obviněný v době spáchání činu trpěl duševní poruchou, a to deficitem kognitivně mnestických funkcí středně těžkého stupně. Současně u něj bylo zjištěno škodlivé užívání alkoholu, přičemž v době činu se nacházel ve stavu intoxikace alkoholem těžkého stupně. Právě kombinace obou těchto okolností v době spáchání činu byla příčinou halucinózy, v jejímž důsledku byly jeho rozpoznávací schopnosti podstatně sníženy a schopnosti ovládací zcela vymizelé a obviněný tak byl v době činu nepřičetný. Rozhodující vliv na vymizení ovládacích schopností měl organický syndrom, důležitý však byl i podíl alkoholu, byť v menší míře než zmiňovaná organicita. Pokud se pak na halucinózním stavu obviněného podílely jak zkonsumovaný alkohol, tak i diagnostikovaná duševní porucha, jedno bez druhého by samo o sobě psychotický stav nevyvolalo, a tedy obviněný by se do stavu nepřičetnosti nedostal. Jinak vyjádřeno, jeho ovládací schopnosti by při absenci požitého alkoholu nebo naopak absenci zjištěné duševní poruchy byly toliko podstatně sníženy, nikoliv však vymizelé. Ačkoli pak byl obviněný dlouhodobým uživatelem alkoholu, požíval ho i ve zvýšeném množství, a znal jeho účinky na svou osobu, nebyl fakticky obeznámen s přítomností duševní choroby ve smyslu kognitivně mnestického deficitu, která rovněž významně přispěla ke vzniku psychotického stavu, v němž byly jeho ovládací schopnosti zcela vymizelé. Nemohl tedy vědět, že po požití alkoholu, za situace, kdy je u něj přítomna duševní porucha, se může do stavu nepřičetnosti přivést. Podle názoru soudů lze proto vyloučit, že se do stavu nepřičetnosti uvedl zaviněně, a není tudíž namístě kvalifikovat jeho jednání jako zločin opilství podle § 360 odst. 1 trestního zákoníku. Zjištěná

nepříčetnost a z ní plynoucí nedostatek trestní odpovědnosti naopak odůvodňují zastavení trestního stíhání podle § 172 odst. 1 písm. e) trestního řádu.

4. S právě uvedenými závěry, které našly svůj odraz v rozhodnutí o zastavení trestního stíhání a v navazujícím zamítnutí stížnosti státní zástupkyně, se však nelze ztotožnit. Skutková zjištění totiž naopak svědčí pro závěr, že obviněný E. B. se zaviněně, a to ve formě nevědomé nedbalosti, přivedl do stavu nepříčetnosti, v němž spáchal činy jinak trestné výtržnictví a těžkého ublížení na zdraví. Jemu za vinu kladené jednání proto mělo být posouzeno jako zločin opilství podle § 360 odst. 1 trestního zákoníku.

5. S odkazem na důvod vymezený v § 172 odst. 1 písm. e) trestního řádu soud (event. státní zástupce) trestní stíhání zastaví, nebyl-li obviněný v době činu pro nepříčetnost trestně odpovědný. Při posuzování právních důsledků spojených s nepříčetností obviněného je nicméně třeba vzít v úvahu nejen obecné ustanovení § 26 trestního zákoníku, ale i skutkovou podstatu trestného činu opilství podle § 360 trestního zákoníku, která zahrnuje úmyslné i nedbalostní přivedení se do stavu nepříčetnosti a následné spáchání činu jinak trestného v tomto stavu.

6. Podle § 26 trestního zákoníku není pro nepříčetnost trestně odpovědný ten, kdo pro duševní poruchu v době spáchání činu nemohl rozpoznat jeho protiprávnost nebo své jednání nebyl schopen ovládat. Základem, z něhož nepříčetnost pachatele vyrůstá, je jednak kritérium biologické (duševní porucha), dále kritérium juristické (neschopnost rozpoznat protiprávnost jednání nebo neschopnost ovládat své jednání) a konečně i kritérium časové (duševní poruchou zapříčiněná jedna či druhá neschopnost daná v době spáchání činu). Trestně právní důsledek nepříčetnosti pachatele, tedy vyloučení jeho trestnosti, přitom nastává pouze za předpokladu, že si pachatel stav nepříčetnosti nezpůsobil zaviněně sám. Pokud tak totiž pachatel učiní zaviněně, je namíste postupovat ve smyslu § 360 trestního zákoníku.

7. Podle § 360 odst. 1 trestního zákoníku spáchá trestný čin opilství ten, kdo se požitím nebo aplikací návykové látky přivede, byť i z nedbalosti, do stavu nepříčetnosti, v němž se dopustí činu jinak trestného. Zavinění zde přitom pokrývá právě (a pouze) pachatelovo přivedení se do stavu nepříčetnosti bez dalšího. Není přitom od věci připomenout, že z hlediska uvedené skutkové podstaty je nerozhodné, zda je nepříčetnost způsobena výlučně vlivem návykové látky, či např. kombinací psychotického stavu pachatele s menší dávkou návykové látky². Stejně tak pamatuje konstrukce tohoto zákonného ustanovení na všechny případy opilosti, lhostejno zda jde o opilost prostou či chorobnou³.

8. Pouze na okraj zbývá doplnit, že v předchozím odstavci zmíněná skutková podstata, stejně jako vyloučení trestní odpovědnosti z důvodu nepříčetnosti ve smyslu § 26 trestního zákoníku, se neužijí, přivedl-li se pachatel do stavu nepříčetnosti v úmyslu spáchat trestný čin⁴, nebo spáchal-li trestný čin z nedbalosti, která spočívá v tom, že se přivedl do stavu nepříčetnosti (§ 360 odst. 2 trestního

² Přiměřeně viz např. rozhodnutí tehdejšího Krajského soudu v Uherském Hradišti ze dne 19. 7. 1951 sp. zn. 3 Tk 106/1951 publikované pod č. 18/1952 Sb. rozh. tr.

³ Přiměřeně viz např. rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 19. 10. 2000 sp. zn. 9 Tz 216/2000.

⁴ Jde o případy tzv. napití se na kuráž.

zákoníku). Ve vztahu k problematice § 360 odst. 2 trestního zákoníku nicméně úvahy tohoto dovolání zaměřeny nejsou.

9. Současně je potřebné zdůraznit, že otázka nepřičetnosti je otázka právní. Její posouzení náleží orgánům činným v trestním řízení na základě skutečností vyplývajících z provedených důkazů, přičemž samotná povaha věci podle ustálené judikatury vyžaduje, aby její posouzení bylo založeno na odborných znalostech v oboru psychiatrie. Znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie jako důkaz je však jen jedním z podkladů pro zodpovězení otázky o přičetnosti a musí být hodnocen také v souvislosti se všemi ostatními zjištěnými skutečnostmi z tohoto hlediska relevantními. Při zkoumání otázky, zda pachatel, který požil alkoholický nápoj, byl v době spáchání trestného činu přičetný, je proto třeba hodnotit celkový vývoj jeho alkoholismu, zda se v minulosti léčil či nikoli, jaký byl jeho postoj k léčbě, jaké konkrétní zkušenosti měl v minulosti s požíváním alkoholu, a podobně. Tyto skutečnosti pak mají rozhodný vliv právě pro zkoumání jeho případného zavinění ve vztahu k požití alkoholu před spácháním trestně posuzovaného činu.

10. Pokud jde o aktuálně hodnocenou trestní věc, obviněný E. B. se v rámci znaleckého zkoumání vyjádřil ke svému vztahu k návykovým látkám mj. v tom smyslu, že alkohol začal pít ve svých 27 letech, přičemž užívá pivo, tvrdý alkohol a rum⁵. Připustil ranní doušky a po požití alkoholu rovněž výpadky paměti a tzv. alkoholová okénka. Zdůraznil současně, že pije kontrolovaně, přičemž v této souvislosti se odvolal na svou profesi řidiče z povolání. Protialkoholně se nikdy neléčil, v České republice byl jedenkrát umístěn na protialkoholní záchytné stanici. V postavení obviněného ve vztahu k inkriminované události v rámci svého výslechu kromě jiného vypověděl, že v průběhu dne 3. 8. 2019 se svým kolegou v době povinné přestávky mezi jízdami požívali alkohol. Během přípravy oběda vypili půl láhve rumu, kterou dopili ve večerních hodinách, kdy vypili ještě dva litry vína⁶ a půl láhve vodky. Z průběhu té noci si pamatoval pouze to, že ho vzbudila neznámá žena a opakovaně ho prosila o pomoc, přičemž se dostal do konfliktu s jiným řidičem kamionu, který ho po vystoupení z vozu udeřil. Od toho okamžiku si nic nepamatoval, a to ani útok na jinou osobu. Potvrdil také, že alkohol požívá pravidelně, nicméně ví, kdy může pít, protože celý život pracuje jako profesionální řidič. V podstatě shodně vypovídal i v rámci vazebního zasedání, které se konalo u Okresního soudu v Českém Krumlově dne 6. 8. 2019. Ve vztahu k množství požitého alkoholu před činem zde uvedl, že s kolegou kolem oběda vypili půl láhve rumu, kterou večer dopili, a vedle toho vypili ještě dva litry piva a půl láhve vodky. S tím v zásadě koresponduje i výpověď jeho kolegy, svědka A. T., stejně jako výsledky dechových zkoušek na alkohol⁷.

11. Z poznatků vyplývajících z usnesení Okresního soudu v Českém Krumlově ze dne 6. 8. 2019 sp. zn. Nt 185/2019 a Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 21. 8. 2019 sp. zn. 4 To 501/2019, jež byly v předmětné věci vydány v rámci vazebního řízení, jakož i z obsahu obžaloby, která byla na obviněného E. B. v měsíci červenci 2019 podána ke Krajskému soudu v Plzni pro pokračující zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, 2 písm. a), odst. 3 písm. a) trestního zákoníku a zločin

⁵ V této souvislosti vysvětlil, že rum se říká i vodce.

⁶ Byť obviněný uvádí víno, s ohledem na další zjištění šlo pravděpodobně o pivo.

⁷ V době nedlouho předcházející činu bylo u obviněného zjištěno 2,17 promile alkoholu, ještě zhruba pět hodin po činu pak bylo naměřeno 1,65 promile.

znásilnění podle § 185 odst. 1, 2 písm. b) trestního zákoníku, je dále zřejmé, že obviněný má sklony k požívání alkoholu v nadměrném množství, přičemž pod jeho vlivem se dopouští protiprávního jednání, které není schopen adekvátním způsobem korigovat⁸.

12. Ze závěrů znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a z navazujícího vyjádření znalkyň MUDr. L. F. a Mgr. L. P. se podává, že na vzniku psychotického stavu, v němž se obviněný E. B. v době činu nacházel a který vedl k vymizení jeho ovládacích schopností a podstatnému snížení schopností rozpoznávacích, se podílela nejen duševní porucha – tedy kognitivně mnestický deficit – ale rovněž akutní intoxikace alkoholem těžkého stupně. O patickou opilost se však nejednalo. Obviněný přitom účinky alkoholu na svou osobu zná, stejně jako nebyla v době činu vymizelá ani jeho schopnost zdržet se zneužití návykové látky. Pokud jde o příčiny a počátky vzniku organicity u obviněného, ty podle znalkyň přesně určit nelze. Faktory rozhodnými pro její vznik jsou nicméně právě nadměrné požívání alkoholu, a dále věk, úbytek mozkové tkáně, vaskulární změny, a podobně. Obě znalkyně v rámci znaleckého posudku a svých výpovědí potvrdily, že tak jako by zmíněný psychotický stav nevznikl pouhým požitím alkoholu ve smyslu akutní intoxikace těžkého stupně (při absenci zjištěné duševní poruchy), stejně tak by nenastal pouze v důsledku existující duševní poruchy obviněného, bez současného užití alkoholu. Pro vznik halucinací v době činu tak byl důležitý souběh organicity a požití alkoholu. Nebýt uvedeného souběhu obou těchto okolností, obviněný by byl přičetný⁹. Z právě uvedeného tak nepochybně vyplývá, že i návyková látka nadměrně zneužitá bezprostředně před činem měla vliv na konstatované vymizení ovládacích schopností obviněného a podstatné snížení schopností rozpoznávacích. Jinými slovy řečeno, nelze přijmout závěr, že obviněný pouze pro duševní poruchu v době činu nemohl ovládat své jednání a že proto jednal ve stavu nepřičetnosti vyvolaném duševní poruchou, jak to má na mysli § 26 trestního zákoníku. Nepochybně to totiž nebyla samotná duševní porucha (onen zmiňovaný kognitivně mnestický deficit), která by vedla k vymizení jeho ovládacích schopností a tedy k jeho nepřičetnosti. Ke stavu nepřičetnosti naopak došlo až v návaznosti na aplikaci návykové látky, tj. alkoholu.

13. Samotný pojem duševní poruchy je pro účely trestního práva vymezen v § 123 trestního zákoníku tak, že se jí rozumí mimo duševní poruchy vyplývající z duševní nemoci i hluboká porucha vědomí, mentální retardace, těžká asociální porucha osobnosti, nebo jiná těžká duševní nebo sexuální odchylka. Duševní porucha, která je příčinou nepřičetnosti, může být přechodná a krátkodobá, může však být i dlouhotrvající či trvalá. Z tohoto hlediska je duševní poruchou nejenom duševní choroba, ale i krátkodobá porucha psychických funkcí, hluboká porucha vědomí, slabomyslnost a jakákoli jiná těžká duševní odchylka, která je z hlediska § 26 trestního zákoníku významná, jestliže měla za následek ztrátu rozpoznávacích a ovládacích schopností (buď obou těchto schopností, nebo alespoň jedné z nich). Zákon přitom stíhá jen taková společensky škodlivá jednání, jejichž protiprávnost musí být pachateli zjevná. Představu o protiprávnosti činu totiž zpravidla nemají lidé v době činu stížení, třeba jen dočasně, duševní poruchou, ať je již původ této poruchy

⁸ Zločinů znásilnění, pro které na něj byla podána zmíněná obžaloba, se měl dopouštět v opilosti, přičemž matka dětí již v roce 2014 upozorňovala příslušný orgán péče o děti a mládež na to, že obviněný pravidelně pije a v opilosti se dopouští násilností.

⁹ Pak by byl tedy trestně odpovědný za spáchané trestné činy výrznictví a těžkého ublížení na zdraví.

jakýkoliv, a již z tohoto důvodu je nelze trestat, pokud nebyli schopni rozpoznat protiprávnost činu nebo ovládat své jednání¹⁰.

14. V uvedených souvislostech je však namíste opětovně připomenout, že vyvinění z důvodu nepřičetnosti ve smyslu § 26 trestního zákoníku nepřichází v úvahu za podmínky, že se pachatel zaviněně, tedy buď úmyslně, nebo alespoň z nedbalosti, přivedl do stavu nepřičetnosti požitím návykové látky¹¹. V takovém případě je nutno spolehlivě objasnit, zda tak učinil zaviněně či nikoliv. Jestliže je zde zavinění pachatele v uvedeném směru, potom je nutno zkoumat formu a obsah zavinění, na nichž závisí, zda bude pachatel trestně odpovědný v plném rozsahu (§ 360 odst. 2 trestního zákoníku), nebo jen za trestný čin opilství (§ 360 odst. 1 trestního zákoníku). Jedině při nedostatku zavinění nebude pachatel pro nepřičetnost trestně odpovědný¹². V obdobných případech je proto třeba při posuzování konkrétních činů spáchaných pod vlivem návykové látky vždy zjišťovat, jaký byl stav pachatele před aplikací návykové látky a jaký vliv na přičetnost pachatele měla právě aplikace návykové látky. Byl-li pachatel původně přičetný či zmenšeně přičetný a až vlivem návykové látky se stal nepřičetným – jako tomu bylo i v případě obviněného E. B. – je zapotřebí prokazovat, zda znal nebo měl a mohl znát vliv této návykové látky na svůj organismus, konkrétně na rozpoznávací a ovládací schopnosti. Zavinění (úmyslné či nedbalostní) přitom zahrnuje už i pouhé vyvolání si stavu nepřičetnosti požitím alkoholického nápoje nebo aplikací jiné návykové látky, je-li pak v takovém stavu spáchán čin jinak trestný (kvazidelikt), ke kterému není dáno zavinění¹³.

15. Vztaženo k aktuálně posuzované trestní věci, vzhledem k tomu, že obviněný E. B. se již v minulosti v intoxikovaném stavu dopustil protiprávního jednání, byl si vědom účinků alkoholu na svou osobu, přičemž znal také situace, kdy měl výpadky paměti a tzv. alkoholová okénka, je namíste důvodně předpokládat, že i v případě nyní projednávaném, kdy se požitím alkoholu přivedl do stavu intoxikace těžkého stupně, měl a mohl vědět, jakým způsobem na něho bude alkohol působit, a tedy jaký vliv bude mít na jeho chování, jakož i na ovládací a rozpoznávací schopnosti. Do stavu nepřičetnosti se tudíž přivedl z nevědomé nedbalosti. Sama skutečnost, že obviněnému nebylo známo, že trpí kognitivně mnestickým deficitem, který rovněž ovlivnil (snížil) jeho rozpoznávací a ovládací schopnosti, přitom není pro závěr o jednání ve stavu zaviněné nepřičetnosti ve smyslu § 360 odst. 1 trestního zákoníku zásadní. Tuto okolnost by totiž bylo namíste zohledňovat zejména při dovozování jiných forem zavinění, než je nevědomá nedbalost.

16. Lze proto uzavřít, že obviněný E. B. se zaviněně, a to ve formě nevědomé nedbalosti, přivedl do stavu nepřičetnosti, ve kterém spáchal činy jinak trestné, a to těžké ublížení na zdraví podle § 145 odst. 1 trestního zákoníku a výtržnictví podle § 358 odst. 1 trestního zákoníku. Jednání kladené mu za vinu tak mělo být právně kvalifikováno jako zločin opilství podle § 360 odst. 1 trestního zákoníku.

¹⁰ Viz Fenýk J., Hájek R., Stříž I., Polák P., Trestní zákoník a trestní řád. Průvodce trestněprávními předpisy a judikaturou. 1. díl. Trestní zákoník. 1. vydání. Praha: Linde Praha, 2010, 178 – 179 str.

¹¹ K pojmu návyková látka viz § 130 trestního zákoníku.

¹² Srov. rozhodnutí č. 10/1999 Sb. rozh. tr.; rovněž rozhodnutí č. 32/1970, č. 29/1971 a č. 49/1990 Sb. rozh. tr.

¹³ Srov. Šámal P. a kol. Trestní zákoník I. § 1 až 139. Komentář. 2. vydání. Praha: C. H. Beck, 2012, s. 373 až 375, s. 380 až 381, též pak rozhodnutí č. 10/1999 Sb. rozh. tr.

17. Učinil-li však Okresní soud v Českém Krumlově závěr, že trestní odpovědnost obviněného je vyloučena z důvodu jeho nepřičetnosti ve smyslu § 26 trestního zákoníku, je namíste dovozovat, že na to navazující rozhodnutí, kterým bylo trestní stíhání zastaveno, spočívá na nesprávném právním posouzení skutku. Zmíněný soud pak rozhodl o zastavení trestního stíhání, přestože pro takový postup nebyly splněny zákonné podmínky. Tím své rozhodnutí zatížil vadami ve smyslu § 265b odst. 1 písm. f) a g) trestního řádu. Zamítl-li následně Krajský soud v Českých Budějovicích stížnost okresní státní zástupkyně v Českém Krumlově proti usnesení soudu prvního stupně jako nedůvodnou, zatížil své rozhodnutí vadou naplňující rovněž dovolací důvod podle § 265b odst. 1 písm. l) trestního řádu v jeho druhé alternativě.

S ohledem na popsané skutečnosti

navrhuji,

aby Nejvyšší soud v neveřejném zasedání, k jehož konání může přistoupit podle § 265r odst. 1 písm. b) trestního řádu:

1. podle § 265k odst. 1, 2 trestního řádu za podmínky uvedené v § 265p odst. 1 trestního řádu zrušil napadené usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 31. 8. 2020 sp. zn. 3 To 475/2020, i jemu předcházející usnesení Okresního soudu v Českém Krumlově ze dne 16. 7. 2020 sp. zn. 4 T 93/2020, jakož i všechna další rozhodnutí na zrušená rozhodnutí obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu,
2. a dále postupoval podle § 265l odst. 1 trestního řádu a přikázal Okresnímu soudu v Českém Krumlově, aby věc v potřebném rozsahu znovu projednal a rozhodl.

Pokud by Nejvyšší soud shledal, že v posuzované věci je nutno rozhodnout jiným než navrhovaným způsobem, vyjadřuji i pro tento případ souhlas s projednáním věci v neveřejném zasedání [§ 265r odst. 1 písm. c) trestního řádu].

Brno 4. listopadu 2020

JUDr. Pavel Zeman
nejvyšší státní zástupce